

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Wvd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 228.054 van 11 juli 2014
in de zaak A. 212.966/XII-7699.**

In zake : 1. Pedro DE SCHAMPHELAERE
 2. de BVBA HANGAAR 1
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Walter Van Steenbrugge en Johan Heymans
 kantoor houdend te 9820 Merelbeke
 Stapelhuisstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. De STAD OOSTENDE
2. De BURGEMEESTER VAN DE STAD OOSTENDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Isabelle Larmuseau en Jennifer Debrulle
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen
en
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Lies Du Gardein
kantoor houdend te 8000 Brugge
Predikherenstraat 23/1

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 juli 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de Burgemeester van Oostende, [...], daterende van 30 juni 2014 waarbij de tijdelijke administratieve sluiting van zijn discotheek THE OH werd bevolen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juli 2014.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Walter Van Steenbrugge, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaten Isabelle Larmuseau en Jennifer Debrulle, die verschijnen voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De gegevens van de zaak

3.1. De tweede verzoekende partij baat te Oostende aan de Stapelhuisstraat een dancing uit onder de benaming “The Oh”, waarvan eerste verzoeker de zaakvoerder is.

3.2. Op 8 mei 2014 maakt de lokale politie van Oostende een bestuurlijk verslag over aan de tweede verwerende partij waarin wordt bericht over verklaringen van diverse personen omtrent druggerelateerde feiten in de dancing van de verzoekende partijen. Dit om de burgemeester “de mogelijkheid te geven een bestuurlijke sluiting te overwegen”.

Op 13 mei 2014 volgt nog een aanvulling op dit bestuurlijk verslag, waarbij een overzicht wordt gegeven van de politionele tussenkomsten in de dancing naar aanleiding van misbruik van verdovende middelen vanaf december 2013. Daar komt ter sprake – onder meer – het overlijden van een minderjarige op 27 april 2014 en de overbrenging – op 11 mei 2014 – van een “persoon [...] naar het ziekenhuis na inname XTC aangekocht in the Oh”. De steller van het verslag voegt daar aan toe dat “[g]elet op het nieuwe incident van 11/05/2014 [...] des te meer [blijkt] dat de uitbater van de instelling The Oh geen enkele interesse heeft voor de gezondheid en de veiligheid van zijn klanten”.

3.3. De verzoekende partijen worden een eerste maal gehoord door de burgemeester op 21 mei 2014. Op hun vraag wordt een tweede hoorzitting georganiseerd teneinde hen toe te laten bij de bevoegde onderzoeksrechters inzage te vragen in zekere strafdossiers.

Wat één strafdossier betreft, weigert de onderzoeksrechter – tot tweemaal toe – de inzage, stellende dat eerste verzoeker “vooralsnog geen partij is in zake, in welke hoedanigheid dan ook”.

Op 24 juni 2014 vindt een tweede hoorzitting plaats.

3.4. De burgemeester beslist op 30 juni 2014 de inrichting “Te Oh” te sluiten “[v]anaf dinsdag 1 juli 2014 om 00.00 uur tot en met zondag 31 augustus 2014 om 24.00 uur”. Die beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de toelating van de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent om de burgemeester op basis van artikel 125 Tarief in Strafzaken toelating te geven tot inzage en afschriftname van de akten van onderzoek en rechtspleging in dit verband;

Gelet op de toelating van het parket van Brugge tot inzage in de strafdossiers met notitienummers BG.60.L6.002216/2013, BG.32.FY.000349/2014, BG.32.FY.000422/2014, BG.60.L9.006902/2012, GE.L5.000775/2006;

Gelet op de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen (hierna drugwet), inzonderheid artikel 9 bis, ingevoegd

bij de wet houdende diverse bepalingen van 20 juli 2006 (B.S., 28 juli 2006);

Gelet op het bestuurlijk verslag van de lokale politie Oostende van 08/05/2014 waaruit blijkt dat de instelling The Oh al geruime tijd niet enkel een verzamelplaats was voor druggebruikers waar ze XTC, Speed en andere drugs konden consumeren, maar ook een uitvalsbasis was voor dealers;

Gelet op de verschillende verklaringen in het dossier, waarbij er gesteld wordt dat er veel drugs gebruikt wordt in deze instelling en de verschillende andere vaststellingen die erop wijzen dat er regelmatig gedeald wordt en waarbij door tal van druggebruikers verbruikt werd in de instelling. Deze gegevens zijn terug te vinden in de processen-verbaal met nummers BG.60.L6.002216/2013, BG.32.FY.000349/2014, BG.32.FY.000422/2014;

Gelet op de oproeping van de verantwoordelijke (zaakvoerder de heer DE SCHAMPHELAERE), tot hoorzitting gehouden in uitvoering van artikel 9 bis, alinea 1 van de drugwet;

Gelet op de hoorzitting van 21/05/2014 in aanwezigheid van de heer DE SCHAMPHELAERE, zaakvoerder van de instelling en in aanwezigheid van Meester VAN STEENBRUGGE waarbij de burgemeester uitvoerig kennis gaf van de aangeklaagde feiten en de betrokken zaakvoerder de kans heeft gekregen zijn repliek en argumentatie naar voor te brengen (zie proces-verbaal van de hoorzitting);

Gelet op de tweede hoorzitting van 24/06/2014 die gehouden werd op vraag van Meester VAN STEENBRUGGE teneinde de kans te hebben de nodige stukken te kunnen opvragen en inzien werd de heer DE SCHAMPHELAERE, zaakvoerder van de instelling en bijgestaan door Meester VAN STEENBRUGGE de mogelijkheid geboden bijkomende argumentatie naar voor te brengen;

Gelet dat uit de verklaringen blijkt dat de heer DE SCHAMPHELAERE niet onwetend zou zijn over het feit dat er drugs worden gebruikt en verhandeld in hun zaak; dat deze situatie zich blijkens het bestuurlijk verslag en de diverse stukken uit het gerechtelijk dossier reeds geruime tijd voordoen;

Gelet dat uit verklaringen blijkt dat een dealer de uitbater goed zou kennen, waarbij de dealer verklaart dat er op de eerste verdieping geen controle zou zijn om te verbruiken;

Gelet op de door Meester VAN STEENBRUGGE namens zijn cliënt voorgelegde stukken, gevoegd bij het proces-verbaal van de hoorzitting;

Overwegende dat de heer DE SCHAMPHELAERE tijdens de hoorzitting van 21/05/2014 zelf aanhaalt dat hij weet heeft van het dealen in zijn zaak;

Overwegende dat de heer DE SCHAMPHELAERE de mogelijkheid aangereikt kreeg om aan preventie te doen binnen zijn instelling teneinde de overlast effectief aan te pakken maar daar geen gevolg aan gegeven heeft. De heer DE SCHAMPHELAERE is nooit ingegaan op de verschillende aanvragen tot samenwerking van de dienst Integrale Veiligheid van de stad Oostende;

Overwegende dat ook na het overlijden op 27/04/2014 van een minderjarige die drugs gebruikte in de instelling er onvoldoende maatregelen genomen werden tegen overlast. Op 11/05/2014 werd er

opnieuw een jongere onwel na de inname van drugs die hij in de instelling The Oh aankocht en daar eveneens innam;

Overwegende dat de heer DE SCHAMPHELAERE verdacht wordt van inbreuken op verschillende artikelen van de drugwet tijdens de uitbating van The Oh te GISTEL, Heyvaertstraat 8;

Overwegende dat tijdens de uitbating van The Oh te GISTEL door de heer DE SCHAMPHELAERE, de instelling gekend was als een plaats waar drugs gebruikt en gedeald werd en er reeds meerdere personen zijn weggevoerd met verschijnselen van overdosis drugs, waarbij sommige zelfs in comateuze toestand;

Overwegende dat tijdens de uitbating van The Oh, Broeckstraat 14, te Gavere met de heer DE SCHAMPHELAERE als bestuurder er tijdens politiecontroles meerdere soorten verdovende middelen konden aangetroffen worden en dat in hoeveelheden die wijzen op verkoop;

Overwegende dat de heer DE SCHAMPHELAERE, niettegenstaande de herhaalde problemen omtrent het gebruik en verkoop van drugs in zowel The Oh te GAVERE en te GISTEL, niet reageerde op het aanbod van de dienst Integrale Veiligheid van de Stad Oostende om samen te werken naar de preventie van drugs.

Overwegende dat uit de aangeklaagde feiten en de daaraan gepaard gaande politieke tussenkomsten is gebleken dat de exploitatie van de instelling The Oh, Stapelhuisstraat 1, Oostende, oorzaak is en blijft van regelmatige verstoring van de openbare veiligheid en rust;

Overwegende dat de zaakvoerder duidelijk toelaat dat het aanwezige cliënteel in zijn zaak drugs verkoopt en gebruikt, zie bijvoorbeeld dossier met notitienummer BG.60.FY.000468/2014 van 23/05/2014;

Overwegende dat de initiatieven en maatregelen die zijn genomen zeer recent zijn gebeurd onder druk van een nakende sluiting en dat voor het overige een aantal intenties worden geformuleerd voor de toekomst die nog onvoldoende concrete uitwerking kregen zijnde:

- 1) de opmaak van een actieplan met de scheepvaartpolitie Oostende voor de zomerperiode: tijdens de hoorzitting duidelijk is gebleken dat in tegenstelling tot aanvankelijk werd beweerd er van een concreet actieplan voor de zomer nog geen sprake is maar betrokkene een eerder afwachtende houding aannam voor de opmaak ervan.
- 2) de heer DE SCHAMPHELAERE verklaart zich nu wel bereid tot samenwerking met de Dienst Integrale Veiligheid van de Stad Oostende maar waarbij er nog een aantal concrete te nemen maatregelen dienen uitgevoerd te worden;

Overwegende dat met de nakende zomerperiode met een verhoogd jeugdig publiek in Oostende die The Oh frequenteert onder de huidige omstandigheden de openbare veiligheid en rust niet gegarandeerd kan worden en zich in die zin een dringende administratieve maatregel opdringt ten aanzien van de instelling;

Overwegende dat de sluiting van The Oh gedurende een periode van 2 maanden proportioneel is rekening houdende met de ernst van de bedreiging van de openbare veiligheid en rust door herhaald druggebruik en drughandel;

Gelet op artikel 9bis van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen.”

Dit is de thans bestreden beslissing. Zij is op 30 juni 2014 aan de verzoekende partijen meegedeeld.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

V. De middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

5. In een eerste middel wordt de schending ingeroepen van de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur

“Doordat:

De burgemeester van Oostende overging tot het nemen van de bestreden beslissing, zich daarbij rechtstreeks baserende op een gerechtelijk onderzoek met referentienummer BG.32.FY.000349/2014 waar verzoekers geen inzage toe kregen.

Terwijl:

Op de burgemeester van Oostende de verplichting rust om verzoekers in de gelegenheid te stellen om, met betrekking tot essentiële stukken, nuttig voor hun standpunt op te komen.”

De verzoekende partijen stellen dat zij werden verhinderd om essentiële juridische stukken in te kijken waardoor zij zich in de onmogelijkheid bevonden het onterechte beeld dat ten aanzien van hen werd opgehangen te ontcrachten en hun verdediging daaromtrent ten volle te kunnen voeren. Het bestuurlijk verslag dat de basis vormt van de nu bevolen administratieve sluiting van THE OH bestaat namelijk voornamelijk uit verwijzingen naar en citaten uit twee gerechtelijke onderzoeken - een eerste met referentienummer BG.60.L6.002166/2013 en een tweede met referentienummer BG.32.FY.000349/2014. Zij betogen dat zij slechts inzage verkregen in één van deze gerechtelijke onderzoeken, namelijk het eerste, geleid door onderzoeksrechter GEVAERT. Zij zetten uiteen dat de inzage in het tweede gerechtelijk onderzoek tot tweemaal toe werd geweigerd. Dit ondanks het feit dat een van de drie pagina's van vaststellingen waarop het bestuurlijk verslag zich baseert om tot de conclusie te komen dat de inrichting van de verzoekende partijen gesloten dient te worden, bestaat uit verwijzingen naar dit tweede gerechtelijk onderzoek. Zij leiden daaruit af dat zij zich niet konden verdedigen ten aanzien van één derde van de vaststellingen die lastens hen weerhouden worden.

Voorts stellen de verzoekende partijen dat het gerechtelijk onderzoek met referentienummer BG.32.FY.000349/2014 de directe aanleiding vormt tot het opstarten van de administratieve sluitingsprocedure. Het andere gerechtelijk onderzoek dateert immers van eind 2013 en bracht op geen enkel moment met zich mee dat men een administratieve sluiting overwoog.

Het is pas nadat de feiten in het tweede gerechtelijk onderzoek plaatsvonden dat de administratieve procedure tot sluiting op gang werd gebracht

en dat het bestuurlijk verslag daarover werd opgemaakt op 8 mei 2014, anderhalve week nadat die feiten hadden plaatsvonden.

Ten slotte wijst de houding van het hoorcollege zelf, op de dag van de aanvankelijke zitting van 21 mei 2014, er volgens de verzoekende partijen op dat het cruciaal was om hen toe te laten het gerechtelijk onderzoek met referentienummer BG.32.FY.000349/2014 in te kijken. Zij verwijzen in dat verband naar een aantal citaten uit het bestuurlijk verslag van 8 mei 2014.

Op die zitting besliste het hoorcollege namelijk om de zaak uit te stellen naar 24 juni 2014 teneinde de verzoekende partijen toe te laten de essentiële juridische stukken in te kunnen kijken en daaromtrent positie in te kunnen nemen. Daar waar de burgemeester en het hoorcollege op 21 mei 2014 nog oordeelden dat dergelijke inzage essentieel was, besliste de burgemeester een maand later, op 30 juni 2014, dat dergelijke inzage plots niet meer belangrijk zou zijn en dat het feit dat de verzoekende partijen geen inzage werd verleend tot een substantieel en essentieel gedeelte van de vaststellingen die lastens hen werden weerhouden geen obstakel meer vormde tot het nemen van een beslissing omtrent de administratieve sluiting van de inrichting THE OH. Het sluitingsbesluit van 30 juni 2014 ging volgens de verzoekende partijen helemaal voorbij aan het feit dat de verzoekende partijen geen inzage in het desbetreffende gerechtelijk onderzoek hebben gekregen en baseerde zich uitgebreid op de feiten van dat onderzoek om tot de beslissing te komen om THE OH administratief te sluiten.

De verzoekende partijen besluiten dat zij worden geconfronteerd met een gerechtelijk onderzoek op basis waarvan werd beslist de inrichting THE OH te sluiten maar waartoe zij geen inzage hebben gekregen, zodat zij zich niet op nuttige wijze konden verdedigen ten aanzien van de essentiële stukken die lastens hen weerhouden worden. Daardoor is de bestreden beslissing manifest in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald met de hoorplicht.

6. De verwerende partijen stellen daar het volgende tegenover:

“Wanneer nu evenwel de bevoegde onderzoeksrechter zich verzet tegen een inzage door de eerste verzoekende partij in het lopend gerechtelijk onderzoek waarbij Bjarn D. het leven liet na inname van MDMA in THE OH, dit ter vrijwaring van het geheim van het onderzoek en de privacy van de betrokken personen, verhindert dit niet dat het overlijden van Bjarn D. op zich nog steeds kan kwalificeren als een ‘ernstige aanwijzing’, waarvan sprake in artikel 9bis van de Drugswet, en dat de verzoekende partijen over deze ‘aanwijzing’ (met alle aan een ‘aanwijzing’ inherente ‘beperkingen’, in casu ingevolge het prille stadium van het gerechtelijk onderzoek) middelen van verdediging kunnen ontwikkelen, wat zij in deze ook hebben gedaan.

[...]

De verzoekende partijen maken dus ten onrechte abstractie van het feit dat de sluitingsmaatregel is gebaseerd op een hele resem van druggerelateerde feiten (stuk voor stuk illegale activiteiten van een ‘zeker gewicht’, in de door Uw Raad voorgestane betekenis) in combinatie met de verontrustende houding die de eerste verzoekende partij aannam op zowel de eerste als de tweede hoorzitting, de zoveelste herbevestiging dat de eerste verzoekende partij als discotheekuitbater met decennialange ervaring nog steeds niet professioneel in staat blijkt tot enig proactief, preventief en gedegen discotheekmanagement, van aard om de drugsproblematiek binnen redelijke perken te houden.

[...]

Nu de verzoekende partijen via het tijdig meegedeeld bestuurlijk verslag (voorafgaandelijk aan de eerste hoorzitting) en via een door de bevoegde onderzoeksrechters toegestane inzage in de gerechtelijke onderzoeken (voorafgaandelijk aan de tweede hoorzitting) en ondanks de weigering van de bevoegde onderzoeksrechter tot inzage in één lopend gerechtelijk onderzoek (waarop het bestreden besluit niet (exclusief) is gebaseerd), wel degelijk voldoende kennis hadden van de veelheid aan lastens hen weerhouden ‘ernstige aanwijzingen’ van ‘herhaaldelijk illegale activiteiten’ waarop de sluitingsmaatregel op grond van artikel 9bis van de Drugswet door de burgemeester in overweging werd genomen resp. werd gebaseerd, kan géén sprake zijn van enige schending van de hoorplicht.”

Bespreking

7. De bestreden maatregel steunt op artikel 9bis van de zogenaamde “drugwet” (de wet van 24 februari 1921 ‘betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen’). Die bepaling verleent de burgemeester de mogelijkheid om, na

voorafgaand overleg met de gerechtelijke autoriteiten, een inrichting te sluiten voor een zekere duur “indien ernstige aanwijzingen voorhanden zijn dat in een private doch voor het publiek toegankelijke plaats, herhaaldelijk illegale activiteiten plaatsvinden die betrekking hebben op de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van giftstoffen, slaapmiddelen, verdovende middelen, psychotrope stoffen, antiseptica of stoffen die gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, waardoor de openbare veiligheid en rust in het gedrang komt”.

Op het eerste gezicht volstaat het voor de toepassing van deze bepaling dat “ernstige aanwijzingen” van druggerelateerde activiteiten in een inrichting voorhanden zijn waardoor de openbare veiligheid en rust in het gedrang komt.

Die “ernstige aanwijzingen” staan in dit geval opgesomd in een bestuurlijk verslag van 8 mei 2014, aangevuld op 13 mei 2014. Uit deze verslagen, waarvan de verzoekende partijen kennis hadden, blijkt dat uit diverse getuigenverklaringen wordt afgeleid dat “de instelling ‘The Oh’ niet alleen een verzamelplaats is van druggebruikers, zowel lokaal als bovenlokaal, maar ook fungeert als een uitvalsbasis van waaruit dealers opereren” en dat “[u]it meerdere verklaringen blijkt dat men voor het dealen van speed en XTC kon afspreken in de instelling ‘The Oh’ en men er naar hartelust drugs kon gebruiken op het eerste verdiep”. De verzoekende partijen weerleggen die verklaringen niet tijdens de twee hoorzittingen bij de burgemeester. In het verslag van de hoorzitting van 21 mei 2014 staat overigens opgetekend dat eerste verzoeker “[niet] ontkent [...] dat er een drugsprobleem is”. In hun inleidende akte bevestigen de verzoekende partijen trouwens dat de betrokken minderjarige “overleed na in [THE OH] een overdosis MDMA te hebben ingenomen”.

In dit verslag wordt verwezen naar die gebeurtenis en worden uittreksels uit verklaringen van een vriend van de overledene geciteerd.

Die vaststellingen volstaan op het eerste gezicht om een maatregel op grond van artikel 9bis van de drugwet te nemen.

De verzoekende partijen konden over alle relevante en noodzakelijke informatie beschikken om tegen de voorgenomen maatregel op nuttige wijze hun standpunt naar voren te brengen.

In het dossier van het gerechtelijk onderzoek betreffende het overlijden van de minderjarige hebben de verzoekende partijen inderdaad geen inzage verleend gekregen, omdat zij er – zo stelt de bevoegde onderzoeksrechter – “vooralsnog” geen partij in zijn. Daaruit kunnen de verzoekende partijen geen argumenten afleiden die de wettigheid van de genomen maatregel kunnen aantasten. De vraag of zij ter zake schuld dragen of niet is zonder belang voor de bevoegdheid van de burgemeester om op te treden.

In die concrete omstandigheden lijkt de hoorplicht dan ook niet te verhinderen dat de burgemeester een sluitingsmaatregel oplegt zonder dat de verzoekende partijen inzage kregen in het betrokken strafdossier.

Te dezen hebben de verzoekende partijen eveneens inzage gekregen in het bestuurlijk verslag en hadden zij de gelegenheid zich tegen de voor hen bezwarende elementen te verdedigen.

Het eerste middel is niet ernstig.

Tweede middel

Standpunten van de partijen

8. In een tweede middel wordt de schending ingeroepen van de materiële motiveringsplicht. Volgens de verzoekende partijen is er te dezen sprake van een gebrekkige en onredelijke motivering

“Doordat:

Het besluit van de burgemeester van Oostende van 30 juni 2014 tot sluiting van [de inrichting] van verzoekers gebaseerd werd op een gerechtelijk onderzoek met referentienummer BG.32.FY.000349/2014 waarvan werd gesteld dat verzoekers er inzage in zouden hebben verkregen.

Terwijl:

Verzoekers tot tweemaal inzage geweigerd werd in het voorvermelde gerechtelijk onderzoek omdat zij op geen enkele wijze betrokken partij zijn bij dat strafonderzoek.”

Het sluitingsbesluit van 30 juni 2014 schendt volgens de verzoekende partijen de materiële motiveringsplicht doordat het zich baseert op een incorrecte weergave van de feiten. Dit besluit stelt volgens de verzoekende partijen expliciet dat zij inzage zouden hebben gekregen in het gerechtelijk onderzoek referentienummer BG.32.FY.00349/2014 en het baseert zich vervolgens uitgebreid op de feiten vervat in dat gerechtelijk onderzoek om de beslissing te onderbouwen dat de inrichting van de verzoekende partijen administratief gesloten moet worden voor een periode van twee maanden. De verzoekende partijen beklemtonen echter dat zij, anders dan in de bestreden beslissing wordt gesteld, geen toelating tot inzage verkregen in het desbetreffende dossier, omdat zij niet betrokken zijn bij het gerechtelijk onderzoek gevoerd door onderzoeksrechter Wittouck en die laatste de privacy van de partijen die er wel bij betrokken waren, wilde beschermen.

De verzoekende partijen stellen dat zij werden geconfronteerd met enerzijds de verklaring van deze onderzoeksrechter die duidelijk stelt dat zij op geen enkele wijze iets te maken hebben met zijn onderzoek naar Bjarn D. en zij daardoor geen inzage kunnen krijgen in het gerechtelijk onderzoek en anderzijds met een sluitingsbesluit van 30 juni 2014 dat precies het overlijden van Bjarn D. en het onderzoek dat daaromtrent gevoerd wordt, aangrijpt als rechtstreekse en directe aanleiding om de inrichting van de verzoekende partijen te sluiten.

De verzoekende partijen betogen dat zij, omdat zij zogenaamd niet betrokken zijn in het strafdossier, niet in de mogelijkheid zijn gesteld om zich te verweren tegen de sluiting van hun handelszaak en om de inhoud van het strafdossier in dat verweer te betrekken, hoewel de sluiting uitdrukkelijk mede op

dat strafdossier wordt gebaseerd. Dergelijke motivering is volgens de verzoekende partijen niet alleen feitelijk incorrect maar, gezien het feit dat het hier een zeer zware administratieve maatregel betreft die grote (financiële) gevolgen met zich meebrengt, ook bijzonder onredelijk. Het feit dat de verzoekende partijen in het strafdossier niet zijn betrokken, lijkt er volgens hen immers op te wijzen dat zij zelf niet verantwoordelijk geacht worden voor de feiten, hetgeen overeenstemt met hun stelling dat de wijze van uitbating geen oorzaak vormt voor de feiten die de aanleiding zijn geweest voor de sluiting, en dat zij zelf alle mogelijke maatregelen hebben genomen en zullen nemen om druggebruik tegen te gaan en te ontmoedigen. De verzoekende partijen stellen dat zij hun standpunt zullen kunnen bewijzen aan de hand van het strafdossier, dat duiding zal bieden over de omstandigheden waarin de feiten zich hebben voorgedaan.

9. De verwerende partijen laten daartegenover het volgende gelden:

“Onder verwijzing naar wat bij de bespreking van het eerste middel is uiteengezet, mag duidelijk zijn dat het bestreden besluit is gebaseerd op rechtens en feitelijk aanvaardbare motieven, die de toepassing van de verregaande (en noodgedwongen snel te nemen – zie eerste middel) sluitingsmaatregel op grond van artikel 9bis Drugswet méér dan verantwoorden.

Dat in de aanhef van het bestreden besluit bij vergissing melding wordt gemaakt van het referentienummer van het nog lopend (geheim) gerechtelijk onderzoek, waarin de verzoekende partijen, anders dan wordt geponeerd, vanwege de onderzoeksrechter géén inzage hebben gekregen, verandert daaraan niets. Feiten uit één gerechtelijk onderzoek kunnen nu eenmaal geen aanleiding geven tot een sluitingsmaatregel op grond van artikel 9bis van de Drugswet en hebben in voorliggende geval, blijkens de overwegingen opgenomen in het bestreden besluit, ook geen (exclusieve) rol gespeeld in het besluitvormingsproces (niet het overlijden van Bjarn D. bepaalde mee het besluitvormingsproces, maar wel het feit dat amper enkele dagen later, op 11 mei 2014, opnieuw een minderjarige in comateuze toestand naar het ziekenhuis moest worden afgevoerd).

De verzoekende partijen maken ook in hun tweede middel abstractie van het feit dat het bestreden besluit wel degelijk is gebaseerd op een hele resem ernstige aanwijzingen van de in artikel 9bis van de Drugswet bedoelde herhaalde illegale activiteiten van een zeker gewicht.”

Bespreking

10. De verzoekende partijen maken op het eerste gezicht niet aannemelijk dat de passage in de aanhef van de bestreden beslissing waarin op de “toelating [...] tot inzage” zou zijn gewezen, de inhoudelijke draagwijdte van deze beslissing zou hebben beïnvloed.

Uit de weigering tot inzage in het tweede strafdossier en de brief van de bevoegde onderzoeksrechter daaromtrent kunnen de verzoekende partijen geen nuttig argument putten. De bestreden beslissing steunt immers, zoals de verwerende partijen terecht laten opmerken, op andere aanwijzingen.

Op het eerste gezicht is voor de betrokken sluitingsmaatregel de schuldvraag niet aan de orde. Voor de sluitingsbevoegdheid van de burgemeester op grond van artikel 9bis van de drugwet volstaan immers “ernstige aanwijzingen” van druggerelateerde activiteiten in een inrichting.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de pogingen die de verzoekende partijen aankondigden of ondernamen onvoldoende waren. De beoordeling van de doeltreffendheid van die maatregelen behoort op het eerste gezicht tot de discretionaire bevoegdheid van de tweede verwerende partij. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat die beoordeling *prima facie* feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet ernstig.

11. Er is niet voldaan aan één van de wettelijke voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf juli 2014,
door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, wnd. voorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Eric Brewaeys.